

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XLIV. De secundo bonorum distinctorum genere, quibus vanè
oblectari potest voluntas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

modum etiam fecit Iudith, quæ Bethu-
tholienenses incolas repræhendit, quia Deo
tempus, in quo misericordiam ipsius spe-
rabant, prefixissent & limitassent, dicens.
Et qui eſtu vos, qui tentatis Dominum? non eſt
iherosmo qui misericordiam prouocet, sed potius,
qui iram excites, & furorem accendat.

CAPUT XLIV.

De secundo bonorum distinctorum genere,
quibus vanè oblectari potest vo-
luntas.

Secundus distinctorum bonorum fa-
spidorum genus, quo vanè oblectari
potest voluntas ea continet bona, qua
procurant seu ad seruendum Domino
inducat, quæ prouocatua appellabamus.
Huiusmodi sunt concionatores: de qui-
bus duplicitate loqui possemus: primo
quantum ad ipsummet concionatores spe-
cat. Secundo quantum ad eorum audi-
tores. Non enim deest, de quo utroque
admonemus, quomodo videlicet de-
bet virgine voluntatis sua gaudium
se delectationem, in hoc exercitio ad
Deum dirigere.

In primis concionatorem ut populo
proficit, nec in vanitatem & superbiam ob-
vaniam oblectationem ac præsumptionem
precipitur; animaduertere oportet, exercitium illud magis spirituale esse,
quam vocale. Licet enim exterioribus
verbis exerceatur, vim tamen & efficaciam
suam non nisi ab interiori spiritu
fornit. Vnde etiam sublimissima in se-
fi doctrina, quam in concione proponit,
absolutissima que Rhetorica, & sub-
limiatur filio, non plus tamen virilitatis
reſe ordinatur: scilicet, quam in se habue-
rumpit. Quamvis enim verum sit Di-

uinum verbum ex se efficax esse, secun-
dum illud Davidis dicentis. Ecce dabit roci Ps. 67. 35.
sue vocem virtutis: sed etiam, & ignis vir-
tute vredi pollet, nectamen, cum in sub-
iecto dispositio necessaria non reperitur,
combuit. Ad hoc autem ut doctrina Quidro-
vum suam exerat, imprimatque duas re-
quiruntur dispositiones. Una se habet
ex parte doctrinam proponentis; alia ve-
ro ex parte audientis; ut platinum enim
prædicationis utilitas, dispositionem
doctrinam proponentis, sequitur. Pro-
pterea vulgo dicitur, qualis fuerit Ma-
gister, talem etiam futurum discipulum.

*Quidro-
quiratur
ut Divini
verbipra-
dicatio sit
efficax.*

*AD 19.
n. 15.*

Vnde quando in actis Apostolorum illi
septem Scenæ Principis sacerdotum Iu-
daicorum filij, dæmones eadem forma,
qua sanctus Paulus vsus fuerat, adiurare
voluerunt, infuriam versus contra eos
dæmon dixit. IESVM noui & Paulum scio;
vos autem qui estis? Et insiliens in eos homo, in
quo erat demennum pessimum, inualuit con-
tra eos ita, ut nudi & vulnerati effugerent.
Quod propter nullam aliam euenerit cau-
iam, nisi quia ipsi dispositione neces-
saria carebant, non autem quod nol-
let CHRISTVS in suo nomine dæ-
monia ejici. Nam cum vice quadam in-
uenissent Apostoli quandam, qui non
erat Domini discipulus, in nomine
CHRISTI dæmonia ejicientem, pro-
hibuerunt eum, Dominus autem eos

*Marcig.
n. 39.*

reprehendit, dicens: Nolite prohibere eum,
nemo est enim, qui faciat virtutem in nomi-
ne meo, & peccat cito male loqui de me. In-
digne tamen fett & irascitur eis, qui
cum legem DEI doceant, minime il-
lam seruant, & cum bonum spiritum an-
nunciant, ipsi carent illo. Propterea
enim per sanctum Paulum dicit. Quis *ad Rom 2.*
ergo alium doces, te ipsum non doces. Quis *n. 21.*
prædictas non surandum, surari? Per Da-
uid quoque Spiritus sanctus ait. Peccatori

Aa 2 autem

B.
annis
Crucis

Historia
ystica
NT

124

Psal. 49.
v. 16.

autem dixit Deus : quare tu enarras iusticias
meas , & assumis testamentum meum per os
tuum? Tu verò odisti disciplinam & proiecisti ser-
mones meos retrorsum? ex quo datur intel-
ligi, quod nec spiritum huiusmodi homi-
nibus largietur, ut fructum faciant: ut plu-
rimum enim videmus (in quantum iudi-
care licet) quod quo concionator est vita
perfectioris, eò maiorem fructum collig-
it, etiā vilius si ipsius stilus, exigua Rhei-
torica , & vulgaris doctrina , ex spiritu
enim viuo participatur calor : qui verò
spiritu destitutus est , exiguum admodum
adferet utilitatem , quamvis sublimissi-
mus sit stilus eius , & doctrina. Licet enim
negari non possit stilus , actiones con-
cinnas, doctrinam sublimem & eloquen-
tiam grataam, selectumque idioma non
mediocriter animos mouere , effectūque
maiores, si bono copulata sint spiritui,
efficere; at si desit, licet sensus & intelle-
ctus recreentur, & oblectentur, modicum
quid vel prorsus nihil succi , & caloris inde-
voluntas recipit. Communiter enim ita
languida ac remissa ad operandum remanet,
sicut fuerat prius, licet mirabilia, mi-
rabiliter fuerint dicta : ad nihil quippe
hec aliud deseruiunt, nisi ad demulcen-
das aures , sicut harmonicus concentus
aut campanarum sonus : at spiritus (yti
dico) metas suas, quibus prius contineba-
tur non egreditur, cum vox virtute caret
ad mortuum è suo tumulo suscitandum.
Parum enim refert, ut unus musicus con-
centus melior alio audiat, si non am-
plius iste , quam ille ad operandum per-

moveat. Quamuis enim stupendas & ad-
miratione plenas res dixerint conciona-
tores , confessim obliuioni dantur , eò
quod in voluntate minime flammas suc-
cenderint. Nam præterquam quod ap-
prehensio illa, seu adhæsio sensus gaudio,
seu delectationi doctrinæ illius, exiguum
ex se utilitatem ad fert, impedit etiam ne
auditor transeat ad spiritum ; & remanet
dūtaxat cù opinione modi, & accidentiū,
cum quibus doctrina fuit propalata, lau-
dibus haec vel illa in concionatore eu-
hendo, potiusque illi propterista, quam
ob motum, quam inde eliciat emendatio-
nem adharet. Hanc doctrinam opime
declarat S. Paulus ad Corinthios dicens.
Et ego cum venissim ad vos fratres , veninon in 1. Cor. 1
sublimitate sermonis aut sapientia, annuncians 1 Cor. 1
vobis testimonium Christi ; & sermo meus , &
predicatio mea nō in perspicibilitibus humana sapientia verbis, sed in ostensione spiritus , & virtutis. Licet mens Apostoli , & mea non sit
hocloco elegantem stylum, Rhetoricam,
& aptum concinnusq; dicendi modum
improbare; ista enim multum Prædicatori
profundit, quemadmodum etiam omni-
bus alijs negotijs; cum apud dicendi
modus desperatas etiam planeque col-
lapsas res erigat atque restaureret: sicut ē
contra improbus agendi ac dispe-
rendi modus, soler recte dispo-
sita inuertere, & demo-
liri.

FINIS ASCENSUS MONTIS CARMELL.

OBSCV.